

NEKROLÓG

Andi szeretett élni, tudott nevetni és tudott sírni. Mint amolyan óriás szívvel bírósrosszcsont, nem riadt vissza semmilyen csínytevéstől. Ugyanakkor ő volt az első, aki megvigasztalta szomorkodó társait. Szerették is érte.

Kicsi korától nemesítette lelkét őszinte imádsággal, zenéléssel, olvasgatással, de testét is edzette a mindennapi hajnali úszóedzésekkel. Az iskolában sose volt gondja a tanulással.

Szerette az élet színeit, ízeit, összejöveteleken a társaság lelke volt. Szépen zongorázott és orgonált. Gyönyörű énekhangja és abszolút hallása hiányozni fog a Voxban.

Építész-mérnök úgy lett, hogy eszmélésétől a pályaválasztásig kíváncsian lábatlankodott apja rajztáblája mellett. Széperzéke és rajzolási tehetsége jól érvényesült a műemlék templomok helyreállításában. Fiatalon nem csak tervezett, de két kezével rakta is a Hévízgyörki román templom köveit. A templomszentelésre zimankós időben is odacsábította a Vox Humana kamara kórusát.

A Fehérek temploma felújításának tervezése és művezetése volt talán a fő műve a sok szabolcsi, vasmegyei, erdélyi műemlék templom után. Színezéséről sokat vitázott Vác főépítészével, de amikor elkészült Frigyes azt mondta:

"Neked volt igazad, ez a szín a legmegfelelőbb, meghajlok esztétikai érzéked előtt."

Építészeti terveire ráillet a „megfagyott zene” kifejezés. **Ő maga volt a megfagyott muzsikus.**

Minden olyan munkát elvállalt ingyen, amely a közösség érdekét szolgálta. Legutóbb Vác keresztjei kiadvány előállításában működött közre lelkesen. Pedig ezek a keresztetek sok esetben olyan elhagyatott, bozótos helyeken voltak, ahová ereje teljében lévő férfi is nehezen jutott el.

Édesanyjával a zene szeretete, a tőle örökölt szép énekhang és muzikalitás, a virágok, a kert szeretete, kifinomult esztétikai érzékük, kötötte össze.

A korban nagyon közel, másfél évre született **húga így vall a gyermekkorukról:** *„Nekem közös gyermekkorunk ezer emléke rebben fel, felsorolni nem tudnám mindet. A Nógrádi utcai nagy kertben az esőben a rózsás kisgrund körüli szaladgálás, cseresznyefára mászás és sok közös húsvét a kezdetektől máig, millió emlék. A közös elsőáldozó oktatás Mészáros atya szigorú felügyelete alatt, ahol együtt tanultuk a Miatyánkot, s később nagypapival hármasan a 1/2 12-es latin misére járás Deákváron, ahol a karzaton óvatosan sustorogva közösen énekeltünk. A Tabán utcai terasz napozásai, a nyári szüneti hajnali hat órás úszó edzések előtt a rohanás a Görgey utcában a görög templom harangütéseit hallva. A cseresznyeszedés idegen kertek kilógó ágairól, a közös balatoni nyaralások (Szárszó), a piaristák templomában vasárnap reggeli misék tinédzserként és a Varga Lajos atya magánlakosztályában megtartott hittanórák; a VOX-os próbák, szereplések, utazások élményei: közösen vettük be magunknak Barcelonát, Strasbourgot, Namurt. A passai utazáson ő volt tanúja a nagy szerelem kezdetének Andreassal.*

Aztán a házasság a távolba repített és kapcsolatunk már nem maradhatott olyan közvetlen a sok telefon és emailek ellenére. Ő volt az esküvői tanúm, ő készítette el csodaszépen Noémi keresztelői értesítőjét a piarista templomról rajzolt saját karcolatával.”

Kisebbik húgának az egyik legszebb emléke, hogy a székesegyház vasárnap reggeli miséin együtt zenéltek öt éven át. Andi gyönyörű hangjával ezek a misék még gazdagabbak lettek, és sokan kérdik azóta is, mikor térnek vissza kántorkodni. Az elmúlt időre Gerda így emlékezik:

„Gyermekkoromban sokat bátorított, fiatal koromban sokat támogatott, és felnőttként már én kértem sokszor a véleményét, ha nehéz volt valamiben döntenem.

Nagymamit nagy szeretettel ápolta utolsó éveiben, a családi ünnepeket mindig széppé és emlékezetessé tette. A 95 évig élt pilóta Nagypapi századik születésnapjára 100 valódi gyertyás tortát süített és díszített fel.”

Szeretett áldozatot hozni. Természetes volt neki, hogy másoknak segítsen.

Nagyon vágyott családra és gyermekeire, és mégis sok magány jutott neki, amit nehezen viselt, mert a szíve tele volt szeretettel, amit testvéreire és az ő gyerekeikre fordított.

Szívesen foglalkozott kisebb testvéreivel is, csecsemőkoruktól az egyetemi évekig. Édesanyjukkal bensőséges barátnői kapcsolatban élt. Lelkesen várta haza versenyeiről sportoló öccsét, sikereinek őszintén örült. Kisebbik öccse a közös templom-rajzolásokra emlékszik szívesen.

Legkisebb testvére Flóra így vall kapcsolatukról:

„Mint nővéremre, mint bérma-anyámra, és mint barátnőmre gondolok egy személyben, mikor Andira gondolok. Gyermekként játszott velünk, később tanácsokat adott, majd sokszor bizalmába fogadott, s mesélt kalandjairól, csínytevéseiről. Ő süttötte a legszebb születési tortákat, s rajzolta a legszebb köszöntőket. Számtalan Vox próbát kuncogtunk végig, s nem volt olyan hamis hang, amit ne szűrt volna ki, vagy olyan zene, amit ne ismert volna fel. Jártunk együtt úszni, evezni, s egy éve még együtt szedtük a cseresznyét a Nógrádi utcai fáról. Szívvel-lélekkel segített bármiben, s olyan precíz, mértani pontossággal becsomagolt ajándékokat nem kaptam soha senkitől, mint tőle. A legutóbbi születésnapomra küldött nekem egy üveg házi lekvárt, rajta a felirattal „Szilva lekvár, Pillangókisasszony-módra” – épp a Pillangókisasszonyt hallgatta, mikor készítette. Szeretnék egyszer újra együtt nevetni vele.”

Egyik **általános iskolai osztálytársa** a gyász hírt elolvastva így emlékezik rá:

„Nem találom a szavakat. Itt megáll a tudomány, s bár az ész felfogja a hír jelentését, a szív tiltakozik, kérdez, felháborodik. Nekem Andi a gyerekkort jelenti, a Hámánt, ahol padtársak voltunk, ahol el is ültettek bennünket egymás mellől, mert annyit beszélgettünk az órák alatt. Amikor még tisztán, önfeledten, reményekkel telve készültünk az előttünk álló életre. Az általános iskola után a VOX adott sok közös élményt, amit Andiról örökre megőrzök, bennem ő mindig gyermeki és fiatal marad!”

Egy tervezetetője így válaszolt a gyászjelentésre:

"Andrea emléke lakásunk minden szegletében örökre él.

A múlt héten nem voltam itthon és több nap is gondoltam Rá,

hogy a hétvégén majd felköszöntöm Őt. Sajnos, köszöntöm már csak az égiek szárnyán tudom küldeni és azt kéni, hogy szeretetre méltó kedves lelke nyugodjék békében.”

Andi gazdag volt lelkiekben. Nem az evilági javak érdekelték, a túlvilágra gyűjtötte kincseit.

Vác, 2015. április 24

